

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2023/2391

z dnia 4 października 2023 r.

zmieniające rozporządzenia (UE) nr 717/2014, (UE) nr 1407/2013, (UE) nr 1408/2013 i (UE) nr 360/2012 w odniesieniu do pomocy *de minimis* przyznawanej na przetwarzanie i wprowadzanie do obrotu produktów rybołówstwa i akwakultury oraz rozporządzenie (UE) nr 717/2014 w odniesieniu do całkowitej kwoty pomocy *de minimis* przyznawanej jednemu przedsiębiorstwu, do okresu stosowania takiej pomocy i do innych kwestii

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 108 ust. 4,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) 2015/1588 z dnia 13 lipca 2015 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do niektórych kategorii horyzontalnej pomocy państwa ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 2 ust. 1,

po konsultacji z Komitetem Doradczym ds. Pomocy Państwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W 2019 r. Komisja rozpoczęła ocenę funkcjonowania instrumentów sektorowych mających zastosowanie do pomocy państwa w sektorze rybołówstwa i akwakultury od czasu ich przyjęcia w latach 2014–2015, włącznie z rozporządzeniem Komisji (UE) nr 717/2014 ⁽²⁾, w celu ich zmiany lub zastąpienia na lata 2021–2027. Wyniki tej oceny wykazały, że rozporządzenie (UE) nr 717/2014 pozostaje przydatnym, wydajnym i skutecznym narzędziem ⁽³⁾ do celów do pomocy *de minimis* w sektorach rybołówstwa i akwakultury.
- (2) W kontekście tej oceny oraz aby zapewnić państwom członkowskim możliwość dalszego przyznawania niewielkich kwot pomocy w oczekiwaniu, w tamtym czasie, na przyjęcie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1139 ⁽⁴⁾, rozporządzeniem Komisji (UE) 2020/2008 ⁽⁵⁾ przedłużono okres stosowania rozporządzenia (UE) nr 717/2014 do dnia 31 grudnia 2022 r.
- (3) Po konsultacjach z Komitetem Doradczym ds. Pomocy Państwa oraz w świetle uwag otrzymanych w ramach konsultacji publicznych z zainteresowanymi stronami w temacie przeglądu instrumentów mających zastosowanie do pomocy państwa w sektorze rybołówstwa i akwakultury przyjęto rozporządzenie Komisji (UE) 2022/2514 ⁽⁶⁾, którym przedłużono okres stosowania rozporządzenia (UE) nr 717/2014 do dnia 31 grudnia 2023 r., aby umożliwić Komisji sfinalizowanie stanowiska w tej sprawie oraz zapewnić państwom członkowskim możliwość dalszego przyznawania niewielkich kwot pomocy na podstawie rozporządzenia (UE) nr 717/2014.

⁽¹⁾ Dz.U. L 248 z 24.9.2015, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 717/2014 z dnia 27 czerwca 2014 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* w sektorze rybołówstwa i akwakultury (Dz.U. L 190 z 28.6.2014, s. 45).

⁽³⁾ Dokument roboczy służb Komisji z dnia 14 grudnia 2022 r., sprawozdanie z oceny skutków towarzyszące komunikatowi Komisji – Wytoczne do analizy pomocy państwa w sektorze rybołówstwa i akwakultury, rozporządzenie Komisji (UE) .../... z dnia XXX r. uznające niektóre kategorie pomocy udzielanej przedsiębiorstwom prowadzącym działalność w zakresie produkcji, przetwórstwa i wprowadzania do obrotu produktów rybołówstwa i akwakultury za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz rozporządzenie Komisji (UE) nr 717/2014 z dnia 27 czerwca 2014 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* w sektorze rybołówstwa i akwakultury (SWD (2022) 408 final).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1139 z dnia 7 lipca 2021 r. ustanawiające Europejski Fundusz Morski, Rybacki i Akwakultury oraz zmieniające rozporządzenie (UE) 2017/1004 (Dz.U. L 247 z 13.7.2021, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) 2020/2008 z dnia 8 grudnia 2020 r. zmieniające rozporządzenia (UE) nr 702/2014, (UE) nr 717/2014 i (UE) nr 1388/2014 w odniesieniu do okresu ich stosowania i innych odpowiednich dostosowań (Dz.U. L 414 z 9.12.2020, s. 15).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) 2022/2514 z dnia 14 grudnia 2022 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 717/2014 w odniesieniu do okresu jego stosowania (Dz.U. L 326 z 21.12.2022, s. 8).

- (4) Rozporządzenie (UE) nr 717/2014 ma obecnie zastosowanie do pomocy przyznawanej przedsiębiorstwom działającym w sektorze rybołówstwa i akwakultury, w tym przedsiębiorstwom zajmującym się przetwarzaniem i wprowadzaniem do obrotu produktów rybołówstwa i akwakultury, natomiast rozporządzenie Komisji (UE) nr 1408/2013 ⁽⁷⁾ ma zastosowanie wyłącznie do przedsiębiorstw prowadzących działalność w zakresie produkcji podstawowej produktów rolnych. Oznacza to, że wobec przedsiębiorstw zajmujących się przetwarzaniem i wprowadzaniem do obrotu produktów rybołówstwa i akwakultury stosuje się ten sam indywidualny pułap, który ustanowiono rozporządzeniem (UE) nr 717/2014 dla przedsiębiorstw zajmujących się produkcją podstawową produktów rybołówstwa i akwakultury. Wobec przedsiębiorstw zajmujących się przetwarzaniem i wprowadzaniem do obrotu produktów rolnych stosuje się jednak wyższy pułap indywidualny określony w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1407/2013 ⁽⁸⁾.
- (5) Zróżnicowane traktowanie przetwarzania i wprowadzania do obrotu produktów pochodzących z różnych łańcuchów dostaw żywności może ostatecznie doprowadzić do zakłócenia dynamiki sektora spożywczego. Ze względu na charakter działalności związanej z przetwarzaniem i wprowadzaniem do obrotu produktów rybołówstwa i akwakultury oraz jej podobieństwo do innych rodzajów działalności związanej z przetwarzaniem i wprowadzaniem do obrotu rozporządzenie (UE) nr 1407/2013 powinno mieć zastosowanie do przedsiębiorstw prowadzących działalność w zakresie przetwarzania i wprowadzania do obrotu produktów rybołówstwa i akwakultury, jeżeli określone warunki są spełnione. Do tego celu przetwarzanie i wprowadzanie do obrotu nie obejmuje ani czynności wykonywanych w gospodarstwie lub na pokładzie, niezbędnych, aby przygotować zwierzę lub roślinę do pierwszej sprzedaży, w tym cięcia, filetowania lub zamrażania, ani pierwszej sprzedaży odsprzedawcom lub przetwórcom.
- (6) Należy zatem zmienić rozporządzenia (UE) nr 717/2014 i (UE) nr 1407/2013, aby umożliwić przedsiębiorstwom zajmującym się przetwarzaniem i wprowadzaniem do obrotu produktów rybołówstwa i akwakultury korzystanie z pomocy *de minimis* na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1407/2013. Aby zapewnić spójność rozporządzeń *de minimis*, w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 360/2012 ⁽⁹⁾ należy stosować to samo podejście do przetwarzania i wprowadzania do obrotu produktów rybołówstwa i akwakultury. Na potrzeby takiego dostosowania należy również zmienić rozporządzenie (UE) nr 1408/2013.
- (7) Obecnie załącznik do rozporządzenia (UE) nr 717/2014 określa maksymalne łączne kwoty pomocy *de minimis*, którą państwo członkowskie może przyznać wszystkim przedsiębiorstwom w dowolnym okresie trzech lat podatkowych, na podstawie art. 3 ust. 3 tego rozporządzenia. Te maksymalne łączne kwoty odpowiadają 2,5 % rocznych obrotów sektora rybołówstwa obejmujących działalność w zakresie połowów, przetwórstwa i akwakultury. W świetle niezbędnych zmian w rozporządzeniach (UE) nr 717/2014, (UE) nr 1407/2013, (UE) nr 1408/2013 i (UE) nr 360/2012 należy dostosować te maksymalne łączne kwoty, aby nie obejmowały działalności związanej z przetwarzaniem. Ponadto konieczna jest aktualizacja obrotów związanych z działalnością w zakresie połowów i akwakultury w oparciu o bardziej aktualne dane sektorowe. Przede wszystkim, maksymalne łączne kwoty należy oprzeć na trzyletniej średniej rocznego obrotu z działalności w zakresie połowu i akwakultury w każdym państwie członkowskim, wyliczonej poprzez wyłączenie wartości najwyższej i najniższej w okresie pięciu lat od 2014 r. do 2018 r. Aby zapewnić ciągłość planowania i dystrybucji pomocy *de minimis* na produkcję podstawową produktów rybołówstwa i akwakultury oraz wystarczający zakres pola działania we wszystkich państwach członkowskich, Komisja jest zdania, że żadne państwo członkowskie nie powinno utracić więcej niż 60 % maksymalnej łącznej kwoty określonej wcześniej w załączniku do rozporządzenia (UE) nr 717/2014.
- (8) Ze względu na zwiększoną potrzebę korzystania z pomocy *de minimis* należy zwiększyć indywidualny pułap, czyli maksymalną kwotę pomocy na jedno przedsiębiorstwo, którą określono w rozporządzeniu (UE) nr 717/2014. Z uwagi na warunki panujące w sektorze rybołówstwa i akwakultury takie zwiększenie kwoty wymaga ściślejszego monitorowania przyznawanej pomocy, w związku z czym państwa członkowskie, które zdecydowały się na wprowadzenie wyższego pułapu indywidualnego, powinny być zobowiązane do prowadzenia centralnego rejestru w celu rejestrowania wszelkiej przyznanej pomocy *de minimis* oraz do weryfikowania, czy nie przekroczono indywidualnego pułapu lub górnego limitu krajowego.

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1408/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* w sektorze rolnym (Dz.U. L 352 z 24.12.2013, s. 9).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* (Dz.U. L 352 z 24.12.2013, s. 1).

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 360/2012 z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* przyznawanej przedsiębiorstwom wykonującym usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym (Dz.U. L 114 z 26.4.2012, s. 8).

- (9) Kryteria obliczania ekwiwalentu dotacji brutto w odniesieniu do pożyczek i gwarancji, na podstawie rozporządzenia (UE) nr 717/2014, należy dostosować zgodnie z podwyższonym pułapem *de minimis*.
- (10) Z uwagi na sytuację flot rybackich w regionach najbardziej oddalonych, o których mowa w art. 349 Traktatu, niektóre operacje nieobjęte zakresem rozporządzenia (UE) nr 717/2014 należy wyjątkowo objąć zakresem stosowania wyłącznie w odniesieniu do takich regionów najbardziej oddalonych. Statki o długości całkowitej poniżej 12 metrów stanowią znaczną część flot rybackich w regionach najbardziej oddalonych, a operacje mające na celu modernizację takich statków odpowiednio rozwiązują problemy dotyczące bezpieczeństwa, związane w szczególności z przestarzałymi flotami i wysokim narażeniem na ekstremalne zdarzenia pogodowe. Ze względu na oddalenie, niewielkie rozmiary i tradycyjny charakter działalności połowowej w tych regionach oraz biorąc pod uwagę, że pomoc *de minimis* na takie operacje podlega pułapom *de minimis* i górnym limitom krajowym określonym w rozporządzeniu (UE) nr 717/2014, taka pomoc pozostaje poniżej poziomu, który może wpłynąć na konkurencję i wymianę handlową na rynku wewnętrznym.
- (11) Umowa o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej („umowa o wystąpieniu”), której integralną częścią jest Protokół w sprawie Irlandii/Irlandii Północnej („protokół”), weszła w życie w dniu 1 lutego 2020 r.
- (12) Art. 126 umowy o wystąpieniu przewiduje okres przejściowy kończący się w dniu 31 grudnia 2020 r., po upływie którego prawo Unii nie ma już zastosowania do Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.
- (13) Art. 10 protokołu stanowi jednak, że niektóre przepisy prawa Unii wymienione w załączniku 5 do tego protokołu i obejmujące rozporządzenie (UE) nr 717/2014, mają mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do środków mających wpływ na handel produktami rolnymi między Irlandią Północną a Unią.
- (14) Aby zapewnić zgodność z postanowieniami umowy o wystąpieniu i protokołu, należy zastąpić maksymalną łączną kwotę dla całego Zjednoczonego Królestwa określoną w załączniku do rozporządzenia (UE) nr 717/2014 odpowiednią kwotą odnoszącą się wyłącznie do Irlandii Północnej.
- (15) Aby zapewnić równe warunki działania, maksymalną łączną kwotę dla Irlandii Północnej należy obliczyć w oparciu o tę samą metodę, którą stosuje się w odniesieniu do państw członkowskich.
- (16) Aby zapewnić ciągłość i pewność prawa oraz dostosować rozporządzenie (UE) nr 717/2014 do ram prawnych mających zastosowanie w sektorze rybołówstwa i akwakultury, w szczególności do rozporządzenia Komisji (UE) 2022/2473 ⁽¹⁰⁾, należy przedłużyć okres jego stosowania do dnia 31 grudnia 2029 r.
- (17) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenia (UE) nr 717/2014, (UE) nr 1407/2013, (UE) nr 1408/2013 oraz (UE) nr 360/2012,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 717/2014

W rozporządzeniu (UE) nr 717/2014 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) 2022/2473 z dnia 14 grudnia 2022 r. uznające niektóre kategorie pomocy udzielanej przedsiębiorstwom prowadzącym działalność w zakresie produkcji, przetwórstwa i wprowadzania do obrotu produktów rybołówstwa i akwakultury za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. L 327 z 21.12.2022, s. 82).

„Artykuł 1

Zakres stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do pomocy przyznawanej przedsiębiorstwom prowadzącym działalność w zakresie produkcji podstawowej produktów rybołówstwa i akwakultury, z wyjątkiem:

- a) pomocy, której kwotę ustalono na podstawie ceny lub ilości produktów nabytych lub wprowadzonych do obrotu;
- b) pomocy przyznawanej na działalność związaną z wywozem do państw trzecich lub państw członkowskich, tzn. pomocy bezpośrednio związanej z ilością wywożonych produktów, tworzeniem i prowadzeniem sieci dystrybucyjnej lub innymi wydatkami bieżącymi związanymi z prowadzeniem działalności wywozowej;
- c) pomocy uwarunkowanej pierwszeństwem korzystania z towarów krajowych w stosunku do towarów sprowadzanych z zagranicy;
- d) pomocy na zakup statków rybackich;
- e) pomocy na modernizację lub wymianę głównego lub dodatkowego silnika statku rybackiego;
- f) pomocy na operacje zwiększające zdolność połowową statku rybackiego lub na wyposażenie zwiększające możliwości statku rybackiego w zakresie lokalizacji ryb;
- g) pomocy na budowę nowych statków rybackich lub przywóz statków rybackich;
- h) pomocy na trwałe i tymczasowe zaprzestanie działalności połowowej, z wyjątkiem pomocy spełniającej warunki określone w art. 20 i 21 rozporządzenia (UE) 2021/1139 Parlamentu Europejskiego i Rady (*);
- i) pomocy na zwiad rybacki;
- j) pomocy na przeniesienie własności przedsiębiorstwa;
- k) pomocy na bezpośrednie zarybianie, chyba że zostało ono wyraźnie określone w unijnym akcie prawnym jako środek ochrony lub w przypadku zarybiania eksperymentalnego.

2. Jeżeli przedsiębiorstwo prowadzi działalność w zakresie produkcji podstawowej produktów rybołówstwa i akwakultury oraz działalność w jednym lub większej liczbie sektorów lub obszarów działalności wchodzących w zakres stosowania rozporządzenia Komisji (UE) nr 1407/2013 (**), powyższe rozporządzenie stosuje się do pomocy przyznanej w związku z działalnością w sektorze lub sektorach lub obszarach działalności wchodzących w zakres jego stosowania, pod warunkiem że dane państwo członkowskie zapewni za pomocą odpowiednich środków, takich jak rozdzielanie działalności lub wyodrębnienie kosztów, aby działalność w zakresie produkcji podstawowej produktów rybołówstwa i akwakultury nie odnosiła korzyści z pomocy *de minimis* przyznanej zgodnie z tym rozporządzeniem.

3. Jeżeli przedsiębiorstwo prowadzi działalność w zakresie produkcji podstawowej produktów rybołówstwa i akwakultury oraz w zakresie produkcji podstawowej produktów rolnych wchodzącej w zakres stosowania rozporządzenia Komisji (UE) nr 1408/2013 (***), niniejsze rozporządzenie stosuje się do pomocy przyznanej w związku z działalnością w sektorze rybołówstwa i akwakultury, pod warunkiem że dane państwo członkowskie zapewni za pomocą odpowiednich środków, takich jak rozdzielanie działalności lub wyodrębnienie kosztów, aby działalność w zakresie produkcji podstawowej produktów rolnych nie odnosiła korzyści z pomocy *de minimis* przyznanej zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

4. Do celów stosowania niniejszego rozporządzenia ust. 1 lit. d)–g) nie mają zastosowania do przedsiębiorstw znajdujących się w najbardziej oddalonych regionach Unii, o których mowa w art. 349 Traktatu w odniesieniu do statków o długości całkowitej poniżej 12 metrów.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1139 z dnia 7 lipca 2021 r. ustanawiające Europejski Fundusz Morski, Rybacki i Akwakultury oraz zmieniające rozporządzenie (UE) 2017/1004 (Dz.U. L 247 z 13.7.2021, s. 1).

(**) Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* (Dz.U. L 352 z 24.12.2013, s. 1).

(***) Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1408/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* w sektorze rolnym (Dz.U. L 352 z 24.12.2013, s. 9).”;

2) w art. 2 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) lit. a), b) i c) otrzymują brzmienie:

- „a) »produkty rybołówstwa i akwakultury« oznaczają produkty określone w art. 5 lit. a) i b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1379/2013 (*);
- b) »produkcja podstawowa produktów rybołówstwa i akwakultury« oznacza wszelkie czynności związane z połowami, hodowlą lub uprawą organizmów wodnych, a także czynności wykonywane w gospodarstwie lub na pokładzie, niezbędne, aby przygotować zwierzę lub roślinę do pierwszej sprzedaży, w tym cięcie, filetowanie lub zamrażanie, oraz pierwsza sprzedaż odsprzedawcom lub przetwórcom;
- c) »przetwarzanie i wprowadzanie do obrotu produktów rybołówstwa i akwakultury« oznacza wszelkie czynności, takie jak składowanie, przetwarzanie i przekształcanie, przeprowadzane od chwili wyładunku lub, w przypadku akwakultury, zbioru, które skutkują powstaniem i wprowadzeniem do obrotu produktu przetworzonego.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1379/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1184/2006 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000 (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 1).”;

b) dodaje się lit. d) w brzmieniu:

„d) »przedsiębiorstwa znajdujące się w najbardziej oddalonych regionach Unii, o których mowa w art. 349 Traktatu«, oznaczają przedsiębiorstwa, których główne miejsce rejestracji znajduje się w regionie najbardziej oddalonym, o którym mowa w art. 349 Traktatu, i które prowadzą działalność w tym regionie.”;

3) w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Całkowita kwota pomocy *de minimis* przyznanej przez państwo członkowskie jednemu przedsiębiorstwu nie może przekroczyć 30 000 EUR w okresie trzech lat podatkowych.”;

b) dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 państwo członkowskie może zdecydować, że całkowita kwota pomocy *de minimis* przyznanej jednemu przedsiębiorstwu nie może przekroczyć 40 000 EUR w okresie trzech lat podatkowych, pod warunkiem że dane państwo członkowskie prowadzi krajowy centralny rejestr zgodnie z art. 6 ust. 2.”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Łączna kwota pomocy *de minimis* przyznanej w okresie trzech lat podatkowych przez państwo członkowskie przedsiębiorstwom prowadzącym działalność w zakresie produkcji podstawowej produktów rybołówstwa i akwakultury nie może przekraczać górnego limitu krajowego określonego w załączniku.”;

d) ust. 5–8 otrzymują brzmienie:

„5. Pułapy pomocy *de minimis* określone w ust. 2 i 2a oraz górny limit krajowy określony w załączniku stosuje się bez względu na formę i cel pomocy *de minimis*, a także niezależnie od tego, czy pomoc przyznana przez państwo członkowskie jest w całości lub w części finansowana ze środków Unii. Okres trzech lat podatkowych ustala się przez odniesienie do lat obrotowych stosowanych przez przedsiębiorstwo w danym państwie członkowskim.

6. Do celów stosowania pułapów pomocy *de minimis* określonych w ust. 2 i 2a oraz górnego limitu krajowego określonego w załączniku pomoc wyraża się jako dotację pieniężną. Wszystkie podane wartości są wartościami brutto, czyli nie uwzględniają potrąceń z tytułu podatków ani innych opłat. W przypadku gdy pomoc przyznawana jest w formie innej niż dotacja, kwotę pomocy stanowi ekwiwalent dotacji brutto pomocy.

Pomoc wypłacana w kilku ratach jest dyskontowana do wartości w momencie przyznania pomocy. Stopą procentową stosowaną do dyskontowania jest stopa dyskontowa mająca zastosowanie w momencie przyznania pomocy.

7. Jeżeli z powodu udzielenia nowej pomocy *de minimis* pułapy pomocy *de minimis* określone w ust. 2 i 2a lub górny limit krajowy określony w załączniku zostałyby przekroczone, nowa pomoc nie może być objęta przepisami niniejszego rozporządzenia.

8. W przypadku połączenia lub przejścia przedsiębiorstw, w celu ustalenia, czy nowa pomoc *de minimis* dla nowego przedsiębiorstwa lub przedsiębiorstwa przejmującego nie przekracza odnośnego pułapu pomocy *de minimis* lub górnego limitu krajowego, uwzględnia się wszelką wcześniejszą pomoc *de minimis* przyznaną któremukolwiek z łączących się przedsiębiorstw. Pomoc *de minimis* przyznana zgodnie z prawem przed połączeniem lub przejściem pozostaje zgodna z prawem.”;

4) w art. 4 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 3 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) w przypadku środków przyznanych zgodnie z art. 3 ust. 2 pożyczka jest objęta zabezpieczeniem pokrywającym co najmniej 50 % kwoty pożyczki i wynosi albo 150 000 EUR w okresie pięciu lat, albo 75 000 EUR w okresie dziesięciu lat lub – w przypadku środków przyznanych zgodnie z art. 3 ust. 2a – pożyczka jest objęta zabezpieczeniem pokrywającym co najmniej 50 % kwoty pożyczki i wynosi albo 200 000 EUR w okresie pięciu lat, albo 100 000 EUR w okresie dziesięciu lat; jeżeli kwota pożyczki jest niższa niż te kwoty albo pożyczki udzielono na okres krótszy niż odpowiednio pięć lub dziesięć lat, ekwiwalent dotacji brutto pożyczki oblicza się jako odpowiedni odsetek pułapów *de minimis* określonych w art. 3 ust. 2 lub 2a; lub”;

b) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Pomoc w formie dokapitalizowania uznaje się za przejrzystą pomoc *de minimis* wyłącznie wówczas, gdy całkowita kwota dokapitalizowania ze środków publicznych nie przekracza odnośnego pułapu *de minimis*.

5. Pomoc w formie środków finansowania ryzyka przyjmujących postać inwestycji kapitałowych i quasi-kapitałowych uznaje się za przejrzystą pomoc *de minimis* wyłącznie wówczas, gdy kapitał dostarczany jednemu przedsiębiorstwu nie przekracza odnośnego pułapu *de minimis*.”;

c) ust. 6 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) w przypadku środków przyznanych zgodnie z art. 3 ust. 2 gwarancja nie przekracza 80 % wartości pożyczki bazowej oraz albo gwarantowana kwota nie przekracza 225 000 EUR i czas trwania gwarancji wynosi pięć lat, albo gwarantowana kwota nie przekracza 112 500 EUR i czas trwania gwarancji wynosi dziesięć lat lub – w przypadku środków przyznanych zgodnie z art. 3 ust. 2a – gwarancja nie przekracza 80 % wartości pożyczki bazowej oraz albo gwarantowana kwota nie przekracza 300 000 EUR i czas trwania gwarancji wynosi pięć lat, albo gwarantowana kwota nie przekracza 150 000 EUR i czas trwania gwarancji wynosi dziesięć lat; jeżeli gwarantowana kwota jest niższa niż te kwoty albo gwarancji udzielono na okres krótszy niż odpowiednio pięć lub dziesięć lat, ekwiwalent dotacji brutto gwarancji oblicza się jako odpowiedni odsetek pułapów *de minimis* określonych w art. 3 ust. 2 lub 2a; lub”;

5) w art. 5 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Jeżeli przedsiębiorstwo prowadzi działalność w zakresie produkcji podstawowej produktów rybołówstwa i akwakultury, a także działalność w jednym lub większej liczbie sektorów lub w innych obszarach działalności wchodzących w zakres stosowania rozporządzenia (UE) nr 1407/2013, pomoc *de minimis* przyznaną w związku z działalnością w zakresie produkcji podstawowej produktów rybołówstwa i akwakultury zgodnie z niniejszym rozporządzeniem można łączyć z pomocą *de minimis* przyznaną w związku z działalnością w tych sektorach lub obszarach działalności do odnośnego pułapu określonego w art. 3 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1407/2013, pod warunkiem że dane państwo członkowskie zapewni za pomocą odpowiednich środków, takich jak rozdzielanie działalności lub wyodrębnienie kosztów, aby działalność w zakresie produkcji podstawowej produktów rybołówstwa i akwakultury nie odnosiła korzyści z pomocy *de minimis* przyznanej zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1407/2013.

2. Jeżeli przedsiębiorstwo prowadzi działalność w zakresie produkcji podstawowej produktów rybołówstwa i akwakultury oraz w zakresie produkcji podstawowej produktów rolnych, pomoc *de minimis* przyznaną zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1408/2013 można łączyć z pomocą *de minimis* przyznaną na działalność w zakresie produkcji podstawowej produktów rybołówstwa i akwakultury zgodnie z niniejszym rozporządzeniem do odnośnego pułapu określonego w niniejszym rozporządzeniu, pod warunkiem że dane państwo członkowskie zapewni za pomocą odpowiednich środków, takich jak rozdzielanie działalności lub wyodrębnienie kosztów, aby działalność w zakresie produkcji podstawowej produktów rolnych nie odnosiła korzyści z pomocy *de minimis* przyznanej zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.”;

6) w art. 6 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy państwo członkowskie zamierza przyznać przedsiębiorstwu pomoc *de minimis* zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, powiadamia to przedsiębiorstwo – w formie pisemnej lub elektronicznej – o przewidywanej kwocie pomocy (wyrażonej jako ekwiwalent dotacji brutto) oraz o jej charakterze *de minimis* i podaje wyraźne odniesienie do niniejszego rozporządzenia, zawierające jego tytuł oraz odniesienie do publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Jeżeli pomoc *de minimis* przyznaje się zgodnie z niniejszym rozporządzeniem różnym przedsiębiorstwom na podstawie programu pomocy, w ramach którego otrzymują one różne kwoty pomocy indywidualnej, zainteresowane państwo członkowskie może wypełnić ten obowiązek, informując te przedsiębiorstwa o wysokości stałej kwoty odpowiadającej maksymalnej kwocie pomocy, która ma być przyznana w ramach tego programu. Stała kwota służy do określenia, czy osiągnięto odnośny pułap *de minimis* i czy nie przekroczono górnego limitu krajowego określonego w załączniku. Przed przyznaniem pomocy państwo członkowskie uzyskuje także od zainteresowanego przedsiębiorstwa oświadczenie, w formie pisemnej lub elektronicznej, dotyczące wszelkiej innej pomocy *de minimis* objętej niniejszym rozporządzeniem lub innym rozporządzeniem dotyczącym pomocy *de minimis*, otrzymanej w czasie dwóch poprzednich lat podatkowych oraz bieżącego roku podatkowego.”;

b) w ust. 2 dodaje się akapit drugi w brzmieniu:

„W przypadku gdy państwo członkowskie przyznaje pomoc zgodnie z art. 3 ust. 2a, musi ono posiadać centralny rejestr pomocy *de minimis* zawierający pełne informacje dotyczące wszelkiej pomocy *de minimis* przyznanej przez dowolny organ w tym państwie członkowskim. Ust. 1 przestaje mieć zastosowanie z dniem, w którym informacje zawarte w rejestrze będą obejmować okres trzech lat podatkowych.”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Państwo członkowskie przyznaje nową pomoc *de minimis* zgodnie z niniejszym rozporządzeniem dopiero po upewnieniu się, że nie podniesie ona łącznej kwoty pomocy *de minimis* przyznanej danemu przedsiębiorstwu do poziomu przekraczającego odnośne pułapy *de minimis* określone w art. 3 ust. 2 i 2a i górny limit krajowy określony w załączniku oraz że wszystkie warunki określone w niniejszym rozporządzeniu są przestrzegane.”;

7) art. 8 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Niniejsze rozporządzenie stosuje się do dnia 31 grudnia 2029 r.”;

8) załącznik zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 1407/2013

W rozporządzeniu (UE) nr 1407/2013 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) pomocy przyznawanej przedsiębiorstwom prowadzącym działalność w zakresie produkcji podstawowej produktów rybołówstwa i akwakultury;”;

(ii) dodaje się lit. aa) w brzmieniu:

„aa) pomocy przyznawanej przedsiębiorstwom prowadzącym działalność w sektorze przetwarzania i wprowadzania do obrotu produktów rybołówstwa i akwakultury, gdy kwotę pomocy ustalono na podstawie ceny lub ilości produktów nabytych lub wprowadzonych do obrotu;”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli przedsiębiorstwo prowadzi działalność w sektorach, o których mowa w ust. 1 lit. a), aa), b) lub c), a także działalność w jednym lub większej liczbie sektorów lub w innych obszarach działalności wchodzących w zakres stosowania niniejszego rozporządzenia, niniejsze rozporządzenie stosuje się do pomocy przyznanej w związku z działalnością w sektorach lub obszarach działalności wchodzących w zakres jego stosowania, pod warunkiem że dane państwo członkowskie zapewni za pomocą odpowiednich środków, takich jak rozdzielenie działalności lub wyodrębnienie kosztów, aby działalność w sektorach wyłączonych z zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia nie odnosiła korzyści z pomocy *de minimis* przyznanej zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.”;

2) w art. 2 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) »produkty rolne« oznaczają produkty wymienione w załączniku I do Traktatu, z wyjątkiem produktów rybołówstwa i akwakultury wchodzących w zakres stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1379/2013 (*);

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1379/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1184/2006 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000 (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 1).”;

b) dodaje się lit. d), e) i f) w brzmieniu:

„d) »produkty rybołówstwa i akwakultury« oznaczają produkty określone w art. 5 lit. a) i b) rozporządzenia (UE) nr 1379/2013;

e) »produkcja podstawowa produktów rybołówstwa i akwakultury« oznacza wszelkie czynności związane z połowami, hodowlą lub uprawą organizmów wodnych, a także czynności wykonywane w gospodarstwie lub na pokładzie, niezbędne, aby przygotować zwierzę lub roślinę do pierwszej sprzedaży, w tym cięcie, filetowanie lub zamrażanie, oraz pierwsza sprzedaż odsprzedawcom lub przetwórcom;

f) »przetwarzanie i wprowadzanie do obrotu produktów rybołówstwa i akwakultury« oznacza wszelkie czynności, takie jak składowanie, przetwarzanie i przekształcanie, przeprowadzane od chwili wyładunku lub, w przypadku akwakultury, zbioru, które skutkują powstaniem i wprowadzeniem do obrotu produktu przetworzonego.”.

Artykuł 3

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 1408/2013

W rozporządzeniu (UE) nr 1408/2013 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli przedsiębiorstwo prowadzi działalność w zakresie produkcji podstawowej produktów rolnych oraz w zakresie produkcji podstawowej produktów rybołówstwa i akwakultury, to w odniesieniu do pomocy przyznanej w związku z działalnością w zakresie produkcji podstawowej produktów rybołówstwa i akwakultury stosuje się przepisy rozporządzenia Komisji (UE) nr 717/2014 (*), pod warunkiem że dane państwo członkowskie zapewni za pomocą odpowiednich środków, takich jak rozdzielanie działalności lub wyodrębnienie kosztów, aby działalność w zakresie produkcji podstawowej produktów rolnych nie odnosiła korzyści z pomocy *de minimis* przyznanej zgodnie z tym rozporządzeniem.

(*) Rozporządzenie Komisji (UE) nr 717/2014 z dnia 27 czerwca 2014 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* w sektorze rybołówstwa i akwakultury (Dz.U. L 190 z 28.6.2014, s. 45).”;

2) art. 2 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

a) »produkty rolne« oznaczają produkty wymienione w załączniku I do Traktatu, z wyjątkiem produktów rybołówstwa i akwakultury wchodzących w zakres stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1379/2013 (*);

b) »produkcja podstawowa produktów rybołówstwa i akwakultury« oznacza wszelkie czynności związane z połowami, hodowlą lub uprawą organizmów wodnych, a także czynności wykonywane w gospodarstwie lub na pokładzie, niezbędne, aby przygotować zwierzę lub roślinę do pierwszej sprzedaży, w tym cięcie, filetowanie lub zamrażanie, oraz pierwsza sprzedaż odsprzedawcom lub przetwórcom.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1379/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1184/2006 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000 (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 1).”;

3) art. 5 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli przedsiębiorstwo prowadzi działalność w zakresie produkcji podstawowej produktów rolnych oraz w zakresie produkcji podstawowej produktów rybołówstwa i akwakultury, pomoc *de minimis* przyznana na działalność w sektorze produkcji rolnej zgodnie z niniejszym rozporządzeniem można łączyć z pomocą *de minimis* przyznana na działalność w zakresie produkcji podstawowej produktów rybołówstwa i akwakultury zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 717/2014 do odnośnego pułapu określonego w tym rozporządzeniu, pod warunkiem że dane państwo członkowskie zapewni za pomocą odpowiednich środków, takich jak rozdzielenie działalności lub wyodrębnienie kosztów, aby działalność w zakresie produkcji podstawowej produktów rolnych nie odnosiła korzyści z pomocy *de minimis* przyznanej zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 717/2014.”;

4) art. 6 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy państwo członkowskie zamierza przyznać przedsiębiorstwu pomoc *de minimis* zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, powiadamia to przedsiębiorstwo – w formie pisemnej lub elektronicznej – o przewidywanej kwocie pomocy (wyrażonej jako ekwiwalent dotacji brutto) oraz o jej charakterze *de minimis* i podaje wyraźne odniesienie do niniejszego rozporządzenia, zawierające jego tytuł oraz odniesienie do publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Jeżeli pomoc *de minimis* przyznaje się zgodnie z niniejszym rozporządzeniem różnym przedsiębiorstwom na podstawie programu pomocy, w ramach którego otrzymują one różne kwoty pomocy indywidualnej, zainteresowane państwo członkowskie może wypełnić ten obowiązek, informując te przedsiębiorstwa o wysokości stałej kwoty odpowiadającej maksymalnej kwocie pomocy, która ma być przyznana w ramach tego programu. W takim przypadku stała kwota służy do określenia, czy osiągnięto odnośny pułap *de minimis* i czy nie przekroczono odnośnych górnych limitów krajowych i sektorowych. Przed przyznaniem pomocy państwo członkowskie uzyskuje także od zainteresowanego przedsiębiorstwa oświadczenie, w formie pisemnej lub elektronicznej, dotyczące wszelkiej innej pomocy *de minimis* objętej niniejszym rozporządzeniem lub innym rozporządzeniem dotyczącym pomocy *de minimis*, otrzymanej w czasie dwóch poprzednich lat podatkowych oraz bieżącego roku podatkowego.”.

Artykuł 4

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 360/2012

W rozporządzeniu (UE) nr 360/2012 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) pomocy przyznawanej przedsiębiorstwom prowadzącym działalność w zakresie produkcji podstawowej produktów rybołówstwa i akwakultury;”;

b) dodaje się lit. aa) w brzmieniu:

„aa) pomocy przyznawanej przedsiębiorstwom prowadzącym działalność w sektorze przetwarzania i wprowadzania do obrotu produktów rybołówstwa i akwakultury, gdy kwotę pomocy ustalono na podstawie ceny lub ilości produktów nabytych lub wprowadzonych do obrotu;”;

c) akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„W przypadku przedsiębiorstwa prowadzącego działalność w sektorach, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a), aa), b), c) lub g), oraz w sektorach objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia, niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie wyłącznie do pomocy przyznanej w związku z działalnością w sektorach lub obszarach działalności objętych zakresem stosowania rozporządzenia, pod warunkiem że państwa członkowskie zapewnią za pomocą odpowiednich środków, takich jak rozdzielenie działalności lub wyodrębnienie kosztów, że działalność w wyłączonych sektorach nie odniesie korzyści z pomocy *de minimis* na podstawie niniejszego rozporządzenia.”;

2) w art. 1 ust. 3 wprowadza się następujące zmiany:

a) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) »produkty rolne« oznaczają produkty wymienione w załączniku I do Traktatu, z wyjątkiem produktów rybołówstwa i akwakultury;”;

b) dodaje się lit. d), e) i f) w brzmieniu:

„d) »produkty rybołówstwa i akwakultury« oznaczają produkty określone w art. 5 lit. a) i b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1379/2013 (*);

- e) »produkcja podstawowa produktów rybołówstwa i akwakultury« oznacza wszelkie czynności związane z połowami, hodowlą lub uprawą organizmów wodnych, a także czynności wykonywane w gospodarstwie lub na pokładzie, niezbędne, aby przygotować zwierzę lub roślinę do pierwszej sprzedaży, w tym cięcie, filetowanie lub zamrażanie, oraz pierwsza sprzedaż odsprzedawcom lub przetwórcom;
- f) »przetwarzanie i wprowadzanie do obrotu produktów rybołówstwa i akwakultury« oznacza wszelkie czynności, takie jak składowanie, przetwarzanie i przekształcanie, przeprowadzane od chwili wyładunku lub, w przypadku akwakultury, zbioru, które skutkują powstaniem i wprowadzeniem do obrotu produktu przetworzonego.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1379/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1184/2006 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000 (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 1).”.

Artykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 4 października 2023 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

ZAŁĄCZNIK

Górny limit krajowy, o którym mowa w art. 3 ust. 3

(w EUR)

Państwo członkowskie	Maksymalne łączne kwoty pomocy <i>de minimis</i> przyznanej na rzecz przedsiębiorstw prowadzących działalność w zakresie produkcji podstawowej produktów rybołówstwa i akwakultury, w podziale na państwa członkowskie ⁽¹⁾
Belgia	4 496 000
Bułgaria	760 118
Czechy	1 208 000
Dania	20 688 000
Niemcy	22 208 000
Estonia	1 572 000
Irlandia	11 969 529
Grecja	25 343 906
Hiszpania	66 336 000
Francja	56 551 178
Chorwacja	6 372 370
Włochy	38 524 000
Cypr	1 324 372
Łotwa	1 780 000
Litwa	3 328 000
Luksemburg	0
Węgry	846 353
Malta	4 234 963
Niderlandy	13 633 923
Austria	613 703
Polska	16 532 000
Portugalia	11 786 313
Rumunia	1 443 731
Słowenia	396 000
Słowacja	344 000
Finlandia	3 149 148
Szwecja	7 544 000
Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Irlandii Północnej	1 206 336

⁽¹⁾ Maksymalne łączne kwoty pomocy *de minimis* oparte są na średniej z trzech lat rocznych obrotów z działalności w zakresie połowu i akwakultury w każdym państwie członkowskim, wyliczonej przez wyłączenie wartości najwyższych i najniższych w pięcioletnim okresie od 2014 do 2018 r. Aby zapewnić ciągłość planowania i dystrybucji pomocy *de minimis* na rzecz produkcji podstawowej produktów rybołówstwa i akwakultury oraz wystarczającą swobodę działania wszystkim państwom członkowskim, Komisja uważa, że żadne państwo członkowskie nie powinno utracić więcej niż 60 % maksymalnych łącznych kwot pomocy określonych wcześniej w niniejszym rozporządzeniu.